

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.
Buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
Reclamen, vermissen en andere artikels vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 26 SEPTEMBER

Het zoogezegd congres der geuzen-schoolmeesters te Aarlen, is afgelopen. Gansch dit congres heeft bestaan in Jeremiaas-klachten, en de heeren die dik en vet betaald worden voor weinig of geen werk, hebben zich willen uitgeven voor martelaren! Arme schoolmeesters!

Frère is naar Spanje gaan wandelen en Bara vervult inmiddels zijne plaats. Dit deed Rolin voor Saintelette ook wanneer deze op speelreis was. En alles gebeurt dan toch alsof zij op hunnen post waren. Waarom dan niet eenige Ministers afgeschapt in plaats van eenige onderpastors? Een Minister trekt zooveel als 35 onderpastors. 't Ware dus eene schoone winst of besparing.

Vele geuzen-onderwijzers en school-inspecteurs gaan in 't geheel niet meer naar de kerk: ze zijn daar ook niet om hunne plaats. Het schijnt nu dat er bevel is gekomen om weer naar de kerk te gaan, ten einde de bevolking poeder in de oogen te verpen. 't Zal niet lukken: die Judassen zijn te goed gekend!

Door het slechte weder dezer laatste dagen, vrees men in vele streken van ons Land de trouwige overstromingen, die meermaals de ondergang zijn van boer en werkmans. En wat doet de Regeering om die onheilen te voorkomen? Weinig of niets! Al hare zorg wordt toegewijd aan de ledige scholen, aan de luie schoolmeesters. België mag verdrinken en vergaan, maar de scholen niet! De geuzen hebben meer over voor de spinnekoppen — die in de ledige scholen zitten — dan voor boer, burger en werkmans. En ze heeten zich notans *volksmannen*!!!

Men leest in het *Handelsblad* van 15 september: De vierde aflevering der *Belgische Illustratie* is verschenen, en beter dan vroeger kunnen de vrienden van Vlaamsche kunst en wetenschap zien, hoe voortreffelijk dit tijdschrift in tekst en plaatwerk geworden is. Ook verdient het volmondig de aanbeveling, die wij het reeds gaven en wij hopen dat het getal abonnementen in dezen nieuwen jaargang zal klimmen, om den uitgever toe te laten op den ingeslagen weg voort te gaan. Vlaamsch-Belgie bezit geen tijdschrift dat met de *Illustratie* in vergelijk komen kan, zomin in gravuren als in verscheidenheid van tekst. Het is daarenboven uiterst goedkoop en vormt, op 't eind van 't jaar een boekdeel, dat, ingebonden, altijd met voldoening zal ter hand genomen worden. Zij, die vroeger van hun abonnement afzagen, omdat het tijdschrift niet Vlaamsch genoeg meer was, zullen zich nu weer abonneren, te meer daar de *Illustratie* geen doorlopend werk en ieder jaar compleet is. De lezing van dees weekblad wordt de heeren geestelijken, onderwijzers, huisvaders, de huisgezinnen, zij wordt alle Vlamingen ten sterkste aanbevolen. Men neme eene inschrijving bij den uitgever Tolboom, Klein-Markt 9 Antwerpen of de boekhandelaars, die met dezen in betrekking zijn.

Men schrijft ook in aan het bureau van dit blad ad fr. 10,50 franco per post, per jaargang van 52 wekelijksche bladen of 12 maandelijksche boeken.

Volgens een statistiek onder de bevolking der katholieke scholen, in het arrondissement Brussel hebben wij op 55 scholen, 117 kinderen meer in de katholieke scholen dan in de officiele.

Zaak Vaughan-Bernays.

Volgens de brusselsche dagbladen is het nog niet met juistheid geweten wanneer het proces der gebroeders Peltzer voor het assisenhof van Brabant zal opgeroepen worden. In strijd met hetgeen gemeld werd, heeft de heer Lejeune de verdediging van Leon Peltzer nog niet aangenomen. Men zou nog steeds in onderhandeling zijn met dien advocaat.

De Overstromingen.

De berichten uit Tyrol in Oostenrijk omtrent den waterstand, zijn nog altijd even treurig: de regen blijft neerstroomen.

Verscheidene dorpen in Pusterdal en Inndal zijn verwoest. De spoorwegen zullen langen tijd onbruikbaar zijn. Huizen en bruggen zijn bij massa's weggeslagen. De stadjes Bozen en Meran zijn ongenaakbaar. Duizend toeristen te Meran zijn van alle gemeenschap afgesneden. De verliezen en de ellende zijn ontzettend. De waterramp overtreft al die van vroegere jaren.

Er zijn 26 lijken gevonden. Men vrees dat veel meer personen den dood zullen gevonden hebben. De tyrolsche Landdag is bij hoogdringendheid bijeen geroepen.

Inschrijvingen zijn geopend tot leniging van de ellende.

LATER.

Eene depeche uit Weenen meldt dat 200 werklieden van daar vertrokken zijn om den spoorweg van het zuiden te herstellen.

De keizer heeft bevel gegeven troepen te zenden om hulp te bieden.

Men vrees dat de Drau nog zal wassen, want de regen valt zonder ophouden.

Te Bruneck is alles wat zich op de velden bevond verdwenen: de bruggen zijn meegesleept. De molens kunnen niet meer draaien.

De vallei van Bozen tot Trenten is in een groot meer herschapen. De velden waar de wijnstok geteeld werd, zijn verwoest.

Het aantal personen welke den dood in de golven vonden, bedraagt thans 25.

De laatste berichten uit Opper-Italië doen vreezen voor nieuwe rampen.

De Ertsch wast altijd voort en het aantal huizen welke instorten, wordt al grooter en grooter. De soldaten hebben eenige personen gered, maar men vrees dat er zich vele lijken onder de puinen zich bevinden op de meest bedreigde plaatsen. Er is dienst ingericht om aan de arme families onderstand te brengen.

Den 18 ten 5 ure 's namiddags, zakte het water in de Ertsch eensklaps 1 meter 9 centim. ten gevolge van twee dijkbreuken, waarvan de eene op de linkerover de Piacenza di Padova en de andere op den rechterover tusschen villa Bartolomeo en Carpi de Verone, te Boara. Depelschaal der Ertsch teekent thans 45 centimeters boven noodsein.

Het water van het meer van Como blijft wassende. De linie van Lico-Monza is onderbroken.

Men seint verder uit Como dat zes gewone personen, door den stroom naar Acquata werden gesleept en dat de gansche bevolking van dit dorp naar het nadurige dorp Malnago is moeten vluchten.

Te Verona is de toestand verschrikkelijk: de huizen storten van alle kanten in.

De gemeenteraad heeft maatregelen genomen om 200 personen eene schuilplaats te bezorgen. Men verzekert dat tot nu toe slechts één persoon het leven verloor: maar er zijn talrijke gewonden en de schade is aanzienlijk. Het gedrag der troepen is bewonderenswaardig. In den omtrek is de nood verschrikkelijk en er gebeuren een groot getal ongelukken.

De Seviso, de Naviglis, de Olona en de Lombro stroomden over.

De linie van Lugano is te Rivera onderbroken. Al de omliggende velden staan onder water.

Een latere depeche uit Milaan zegt dat de regen blijft aanhouden. De nood wordt al dringender. De Bacchiglione en de Brenta hebben nieuwe onheilen gesticht.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 10 november.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 19 oktober.

BINNENLAND

DE SLAAPSTER VAN LEUVEN. — De slaapster van Beaulieu te Parijs heeft eene navolger gevonden in het godshuis te Leuven. Eene vrouw heeft gedurende vier weken geslapen. In al dien tijd heeft zij hoegenaamd niets geeten of gedronken. Zelfs hare tanden waren zoo stevig gesloten dat het onmogelijk was met iets in haren mond te komen. Zij ontwaakte en zonderlinge zaak, de geneesheeren konden niet de minste vermeerdering vaststellen. Er bevindt zich in haar, zegt zekere geneesheer van Duffel, een *dubbel verstandelijk bestaan* die goed van elkander gescheiden zijn: een gewoon normale toestand en een tweede toestand.

Wanneer men haar komt bezoeken 't is gelijk op welk uur van den dag, vindt men haar altijd in den tweede toestand. De personen die niet gewoon zijn haar te zien, kunnen alsdan ook niet merken dat zij ziek is. Zij kan heel goed redeneeren en schrijft beter dan als zij in haren normalen toestand is. Op eene wonderlijke wijze verrijcht zij zeker naaiwerk dat zij nooit geleerd heeft. Met de grootste moeite kan zij eenig voedsel gebruiken en kan hoegenaamd niets drinken.

Wanneer zij zich in haren regelmatigen physiologischen toestand bevindt, dien men den eersten toestand noemt, is de zieke droevinger en neerslachtiger; dan kan zij eten en drinken, maar het is haar alsdan onmogelijk een woord te spreken. Wanneer men haar iets vraagt, moet zij haar antwoord schrijven. Zij kan zich ook niet herinneren wat er tijdens haren tweeden toestand gebeurd is, zelfs als zij zich in dezen laatste toestand bevindt wees zij ook niets meer van al wat tijdens haren eersten toestand voorgevallen is.

— Men schrijft uit Charleroi:

Een zonderling ongeval dat de treurigste gevolgen heeft gehad, is overgekomen aan eenen vischer met de lijn, op den oever der Samber, te Erquelines. Hij had een klein vischje opgetrokken en hield het tusschen de tanden, terwijl hij op nieuw zijn lijn bereidde.

Het glibberig vischje begon echter te spartelen en geraakte alzoo in de keel van den ongelukkige vischer.

Deze, versmachtend en geen woord kunnende uitbrengen, deed wanhopige gebaren met de armen ten einde de aandacht op zich te werpen.

Toen men kwam toegesnel om hem te helpen was het te laat; de man was door verstikking van het leven beroofd.

— Gisteren, rond 4 1/2 uur, trad te Rijsel een luitenant van het 16e jagers te voet, bij Mad. Dequersonnière, koopvrouw in nieuwigheden, binnen en vroeg een paar witte handschoenen die men hem onmiddellijk gaf. Hij deed eene handschoen aan als eene dame in het magazijn kwam. Ziende dat men haar geriefde riep hij uit dat men haar niet eerst moest gerieven. Eene winkelfuffler zegde hem dat zij te zijner beschikking was, maar dat deed den officier toch niet kalm worden. Het was duidelijk dat hij in de hersenen gekrenkt was want hij riep uit: Ik zeg u dat Bismarck, Moltke en Willems vernield zijn. Ik ben de aartsengel Michaël en ik heb hem gedood. 't Is gedaan met Pruisen! Mev. Dequersonnière liep naar de wacht hulp vragen. De luitenant begon dan met de juffers te klappen. Zoo, zoo, zegde hij tot eene harer, wat schoon meisje! 'k Zal een man voor u zoeken De heer des huizes deed hem opmerken dat hij niet betamelijk was en hij begon dan te weenen. Hij wilde heengaan, maar men deed hem opmerken dat hij nog niet betaald had. Hij zegde dat hij geen geld had. Gij zult eene andere maal betalen, zegde men hem. Hij werd eensklaps bleek en zijne oogen begonnen verward te draaien. Hij trok zijn degen en bedreigde er mede de winkelfufflers. De juffers vluchten weg, terwijl hij uitriep: 'k Ga haar doden! De zinneloze sprong dan naar den heer Dequersonnière en deze deed tusschen hem en zijnen aanvaller eene ladder vallen. Een schrikkelijke strijd ontstond. Met schuim op den mond kapte de zinneloze in het ronde.

De heer Dequersonnière bekam een steek, ter hoogte van den buik, die maar zijne kleederen doorboorde, maar hij kreeg eene tweede steek in den arm en werd erg gewond. Hij was dan bij de keuken geraakt en geluiste er in de deur te openen en in de keuken te vluchten en de deur weer te sluiten, zoodat de zinneloze buiten bleef. Deze begon dan in de deur te kappen. Eene werkvrouw kreeg eene zenuwaanval. De kinderen en winkelfufflers riepen om hulp. Een jongeling kwam op de kreten binnen en ontrokte den zinneloze zijnen degen. Deze werd dan stil en moedeloos. Men kon zich dan van hem meester maken en hem wegleden.

BUITENLAND

Duitschland.

Wij lezen in het *Berliner Tageblatt*: krachtens de Pruisische wet van 1875, had het gouvernement de geestelijke goederen der katholieken in beslag genomen. Tot nu toe beliep de waarde dezer in beslag genomen goederen de som van 15 miljoen en half mark.

Dit beslag is thans opgeheven voor de bisdommen van Paderborn, Fulda, Osnabruk, Trier en Breslau. Eene wet zou later vaststellen wat er met de inresten der goederen moest gedaan worden. Deze wet zal slechts aan de Kamer onderworpen worden, wanneer het beslag in al de bisdommen van Pruisen zal geheven zijn.

Bij de groote verwachtingen der talrijke scharen landverhuizers die naar Amerika vertrekken, ontbreekt het niet aan waarschuwendes stemmen tegen onberaden heengaan naar de nieuwe wereld. Zoo deelt het Duitse Werkmansblad, de *Gezeker-Ferein*, een schrijven mede van eenen landverhuizer, die ongeveer een jaar in Amerika vertoeft. Hij zegt daarin: « Duizenden menschen loopen zonder werk rond: vooral onder de nieuw aangekomenen heerscht groote ellende. Honderden liggen in de haven, zonder onderkomen, zonder geld en zonder werk. Ook den landbouwers gaat het niet zoo bijzonder goed, zoolwiel bij het koopen van grond als van benoedigheden, en er zijn vele gevallen voorgekomen, waarin een boer zijn land ontving, om dan later, als hij de pacht niet betalen kan, af te trekken, veel armer dan hij gekomen was. »

Engeland.

WERKSTAKINGEN.

De klerken van Londen doen al wat mogelijk is om hunne positie te verbeteren. De korrespondent van *Figaro* zegt thans dat de bakkersgasten dezer dagen ook al met hetzelfde doel zijn bijeengekomen. Zij zijn nogtans verder gegaan dan de klerken en hebben eene vermeerdering van dagloon gevraagd en eene vermindering in de werkuren.

It het verslag door hunne bazen gezonden, blijkt dat er in de kelders, waar thans de bakkerlijke te Londen zijn ingericht, waarlijk afschuwelijke zaken gebeuren. De bakkersgasten doen zekere verklaringen, welke alle goesting zouden doen vergaan om te Londen brood te eten. De briefwisselaar roept hierop de aandacht in van het gouvernement.

Ook de briefbestellers zijn niet te vreden met hun lot: zij ook vragen eene vermeerdering van dagloon « Het budget der posten zeggen zij, is met 1,500,000 fr. vermeerderd, en deze vermeerdering heeft slechts aan anderen voordeel aangebracht. »

De briefdragers in Engeland onder oogpunt van werk, is nogtans beter bedeed dan bij ons, aangezien hij 's zondags mag rusten. Wat de betaling aangaat, deze laat veel te wenschen over hierin moet zonder twijfel de oorzaak gevonden worden der talrijke ontvreemdingen door brief-

dragers gepleegd. De laatste briefdrager die wegens diefstal van weerden aangehouden werd had niet minder dan 3000 brieven gestolen!

Rusland.

NOG DEN AANSLAG TEGEN DEN CZAAR.

De briefwisselaar van een parizer dagblad, te St-Petersburg, spot met al het lawaai dat de radikale drukpers van Europa gemaakt heeft rond hetgeen zij den aanslag van Ischora noemen. Men mag nogtans niet zeggen dat deze bladen alles hebben uitgevonden aangaande deze zaak: maar de plaats waar het ongeval plaats had, droeg zelfs den naam niet van Ischora, en de wilde stroom die in de diepe kloof liep, was niets anders dan eene kleine beek, waarin tengevoel van den laatste regen een weinig modder was.

De brug was in boontakken. De keizer, de keizerin en hunne kinderen gingen er over. Achter hen kwamen de grootheertog Michael met generaal Costanda — en niet Kostandi; — zij waren in levendig gesprek met elkander en stapten zonder het te weten op den rand der brug. Eensklaps bogen de takken een weinig, de generaal struikelde en viel in het modder der beek, terwijl de grootheertog op den eerste terecht kwam. Ook de minister van oorlog generaal Vanovski, die nevens hem stapte, viel en verstuikte een weinig den voet.

Men lachte om het ongeval, de keizer het eerst. Ziedaar het echt verhaal, zegt de korrespondent van dien verschrikkelijken aanslag van Ischora, waarin de verbeelding der dagbladschrijvers of de kwaadwilligheid der nihilisten niets dan koningsmoorders en hommen gezien heeft.

Ook het spoorwegongeval op den ijzeren weg te Kolpino, waarin men insgelijks een ongehoorden aanslag meende te zien, bleekt bij onderzoek niets anders dan eene gewone gebeurtenis.

Italië.

In het midden van Italië heeft men het middeeuwse schouwspel van twee steden die elkander beoorlogen. Het zijn de steden Corato en Ruvo, vier bewoners elkander bevechten.

Bij een onlangs te Ruvo gevierd heiligenfeest, waarbij vele burgers van Corato tegenwoordig waren, is de strijd uitgebroken. De mannen van Corato werden toen verslagen: er vielen vijf doden, 100 werden gewond en 500 gevangens gemaakt. Sedert dien dag hebben er dagelijks gevechten plaats, waarin aan beide zijden een groot aantal burgers gewond worden.

Een blad van Bari deelt het bovenstaande mede en roept de dagbladen op, om openbaarheid aan de zaak te geven, en de overheid, die het kwaad zoekt te verbergen, te dwingen, een einde aan de schandelijke tooneelen te maken.

Pauselijke Staten.

Te Arezzo heeft een kongres voor kerkzang plaats gehad. Bij de sluiting van het kongres, werd een afschrift der besluiten door de vergadering genomen, en aan den H. Vader gezonden. Eene deputatie, samengesteld uit vijftig werkende leden van alle nationaliteiten, heeft dit afschrift aan den Paus gebracht en heeft hem tenzelve tijd bedankt voor den zegen welke hij hun bij de opening van het kongres gezonden had. De deputatie werd verleden zondag bij den Paus toegelaten en ontvingen in den troonzaal. Zij behandigde den H. Vader niet alleen bovengenoemd afschrift, maar ook nog eene prachtige schilderij, Guido van Arezzo, den uitvinder der muzieknoten, voor Paus Johannes XIX voorstellende. Leo XIII heeft zich een groot voorstander getoond van de hervorming in den kerkzang, heeft de afgevaardigden aangewakkerd en hun de verzekering gegeven van de bescherming van den H. Stoel.

Eene depeche gisteren uit Rome gezonden, meldt dat er eene encyclicle van den Paus verschenen is over den H. Franciscus van Assisen. Leo XIII raadt de geloovigen aan in de derde orde van den H. Franciscus te treden. Hij somt de diensten op door dezen grooten heilige aan de beschaving en aan Italië bewezen.

Spanje.

In de eerste helft der maand september was het in Spanje nog zoodanig heet, dat de warmtemeter elken dag 35 centigraden boven vriespunt teekende. Dezer dagen overtrok eensklaps de lucht, en een verschrikkelijk onweer berste los. De bliksem viel te Madrid op twintig plaatsen te gelijk en de regen viel bij plassen neer. Zelf enkele personen werden door den bliksem getroffen.

De straten werden in stroomen herschapen en alle verkeer moest gestaakt worden. Het water stroomde in de huizen en bracht overal groote schade toe. Ook het verkeer per telegraaf en ijzeren weg was onmogelijk geworden, zoodat de hoofdstad van Spanje gedurende verscheidene uren, van alle gemeenschap met de omliggende dorpen en steden verstoken bleef.

De droogte had overal aan den oostgrooten schade toegebracht: in Navarra was er in elf maanden, in Andaluzie in tien maanden geen druppel water gevallen. Het laatste onweer dat vier volle dagen bleef aanhouden, heeft nu de helft van den wijnoogst, die veel beloofde, vernietigd: de mais is plat geslagen en al de appelen zijn om zoo te zegen verloren.